

ATSILIEPKITE!

Po 54 parų kelionės gyvuliniuose vagonuose 1946m. gruodžio pradžioje patekome į Buchtos Nachodkos persiuntimo punktą. Po poros dienų 17000 kalinių sugrūdo į laivą. Jūra plaukėme devynias su puse paros. Ši kelionė visiškai pakirto kalinių sveikatą: trūko vandens, maisto, kilo dizenterijos epidemija. Neteleme daugiau kaip 100 savo brolių. Pirmomis dienomis lavonus mesdavo už borto. Vėliau, tai uždraudus, krovė ant denio kaip malkas, pridengdavo brezentu. Laivui pasiekus Magadano uostą, dešimtoji dalis savo jėgomis pasiekė persiuntimo punktą (jis buvo už poros km). Kitus vežė mašinomis.

Po 10 karantino dienų etapu išvežė į taigą už 1200km su trimis furgonais, po 60 kalinių viename. Paskutinę kelio dalį gavome eiti pėsti per kalnus paskui buldozerį su rogėmis. Visai netekusius jėgų užmesdavo ant rogių.

Pasiekę lagerį, jokių barakų čia nematėme. Mus priglaudė apsnigtos, apledėjusios kariškos palapinės. Viduje vietoj pečiaus stovėjo 200 litrų metalinė statinė. Vėliau sužinojome, kad mus atvežė į Biličiano aukso kasyklos kalinių stovyklą Susumano rajone.

Mes visi trys nuotraukoje stovintys išlikome gyvi lagerio gydytojo Mišos Konstantinovo dėka. Šio kilnios širdies žmo-

Iš dešinės Klemensas Tunkis, Albertas Tamavičius, Antanas Ožys; sėdi gyd.M.Konstantinovas su žmona. Susumanas, 1954m.

gaus mes niekuomet nepamiršime.

Kur jūs, mielieji kančių kelių broliai? Atsiliepkite. Mano adresas: Albertas Tamavičius, Topolių 2, Taurai, Tauragė.